

Mehika, Monterrey - julij 2015

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE

Ime in priimek:

Marko Mikša, miksa.marko@gmail.com

Čas izmenjave:

od 1. 7. do 31. 7. 2015

Kraj izmenjave

Monterrey kot trejste največje mesto v Mehiki leži na severu, v zvezni pokrajini Nuevo Leon. Ima več kot 4 milijone prebivalcev in predstavlja finačno središče.

Nekaj let nazaj so mesto pretresali krvavi obračuni med karteli in policijo, ampak sedaj je mesto varno zahvaljujoč poostreni varnosti. Vendar pa splošna previdnost ni odveč, prav tako odsvetujem sprehajanje po ulicah pozno ponoči.

Komunikacija pred izmenjavo

Pred izmenjavo smo dobili več E-mailov s strani glavnega receptorja, bili smo dodani v zato posebej narejeno FB skupino. Približno en mesec pred izmenjavo ti pošljejo dokumente, ki se jih splača prebrati (nekaj na splošno o mestu, kje je bolnica, kje si nastanjen, kako priti do tja itd.)

Sprejem s strani tujih študentov

Kontaktne osebe so bile tri, in sicer za vse študente. Že v e-mailu so nam sporočili, da nas je enostavno preveč in da nas ne morejo priti iskati na letališče, so nam pa napisali da je najenostavneje in najvarneje vzeti taksi. Letališče je na robu mesta, bivaš pa blizu centra, zato je vožnja med pol ure do ene ure v taxiju čisto normalna (odvisno od prometa). V domu sta nas pričakala receptorja Erick in Carlos ter nas nastanila po sobah in podala nekaj začetnih informacij. Ker so nekateri študenti že prišli, smo se spoznali z njimi in se skupaj podružili.

Kontaktne osebe oz. receptorji so bili zmeraj na voljo. Skupaj so nas peljali v trgovino po SIM kartico (ni obvezna, je pa priporočljiva). Stane 25 dolarjev, s tem pa dobiš tudi paket podatkov, smsov in klicev in neomejeno uporabo Facebooka, Instagrama in Whatsappu. Komunikacija je večinoma potekala preko skupinskega pogovora na Whatsappu.

Prvi dan te nekdo od "domačih" predstavi na svojem oddelku v bolnišnici in ti tudi pomaga pridobiti identifikacijsko kartico, ki jo moraš nositi zmeraj v bolnišnici, četudi greš samo v menzo po hrano.

Nastanitev in prehrana

Vsi študenti na izmenjavi smo bili nastanjeni v nekakšen "domu" ki je imel osrednji prostor, atrij skupaj s kuhinjo, kjer je potekalo druženje in tudi zabave. Sobe so imele WC s tušem, prav tako sta bila v vsaki sobi TV in klimatska naprava (obvezna oprema). Nastanjeni smo bili od 1 - 4 osebe (odvisno od želja in situacije).

Vsak dan (tudi med vikendom) so nam pripadali 3 obroki, ki smo jih dobili v menzi v bolnici. Hrana je še kar okusna in različna, se je pa naveličaš po dveh tednih zaradi pojavljanja istih jedi. Porcije so dovolj velike, pri vsakem obroku ti pripada tudi kos ali dva izbrane sladice (sadje, torta, puding, pita...). Solate najdeš v solatnem baru, obenem tudi več pikantnih omak, ki jih priporočam da jih poskusiš vsaj enkrat. Kuharice se znajo malce ponorčevati iz tebe, še posebej če ne znaš špansko. :)

Delo v bolnišnici oz. inštitutu

Sam sem bil na plastični kirurgiji. Delo se začne zjutraj ob pol devetih z vizito na oddelku, nato se zdravniki razporedijo med oddelkom, operacijskimi sobami in ambulantnim delom. Večje operacije se začnejo že ob osmi uri, zato se je dobro prej pozanimati. Operacijsko delo poteka na dveh koncih - v ena soba osrednjem operacijskem bloku v 5. nadstropju (v mojem času so bile težave s hlajenjen in je bilo v operacijski sobi izjemno vroče) ter v starejšem delu v 1. nadstropju, kjer je tudi ambulantni del.

Vso osebje je zelo prijazno in če znaš špansko se lahko zelo dobro razumeš. Vsi zdravniki znajo angleško (nekateri govorijo celo z ameriškim naglasom, saj so se šolali pri sosedih), kar pa žal ne velja za inštrumentarke in administratorke ter večino pacientov. V operacijski sobi si vdno dobrodošel, vendar zaradi poplave specializantov na oddelku skoraj da ne prideš do asistence, oziroma jim moraš večkrat zaprositi.

V konziliarne ambulante nisem zahajal, saj zaradi neznanja španščine ne bi ničesar razumel. Raje sem hodil v sobo, kjer previjajo rane, odstranjujejo šive in hodijo na preglede (po njihovo Curaciones).

Vsak, ki pride na izmenjavo v Mehiko, mora vsaj enkrat iti na urgenco. Tam te sprejmemo odprtih rok in če si pripravljen delati, lahko vidiš veliko zanimivih pacientov, ki jih sčasoma tudi sam osrkbiš, zašiješ. Če imaš srečo, si lahko priča oživljanju pacienta (v mojem primeru nisem žal videl nobenega uspešnega; vprašljiva sta tudi njihovo znanje in tehnika masiranja). Najboljši čas za obisk urgence je zvečer po večerji, ostaneš lahko dolgo kolikor hočeš. Svetujem predvsem četrtek, petek in soboto, saj je takrat povečan obisk urgence, in za nogometne tekme tamkašnjega univerzitetnega moštva Tigri (Mehičani so zelo strastni navijači).

V bolnici so obvezna oprema "scrubsi" raznih barv razen bele, halja je opcijska (jo priporočam). Obleko lahko prinesete s seboj (si jo "sposodite" iz domače bolnišnice ali kolega), lahko jo pa kupite tudi tam (cca 30-40 USD).

Mentorstvo

Uradni mentor na plastični kirurgiji je specialist, ampak zaradi narave svojega dela preda študente mlajšim specializantom. Moj mentor mi je že drugi dan povedal, da mu ne rabim slediti in da ni potrebno, da sem vsak dan tukaj. Zato sem dobil občutek da sem mu odveč in sem raje sledil drugim specializantom. Na tem oddelku smo bili kar štiri študentje na izmenjavi, zato je bilo na trenutke v operacijski dvorani kar gneča.

Socialni program

Socialni program je drugi najpomembnejši razlog (poleg prakse) da se odločiš za to mesto. 2 leti nazaj je bil Monterrey izbran na IFMSA srečanju za izmenjavo z najboljšim socialnim programom izmed vseh izmenjav na svetu! Že prvi teden so nas presenetili z mehiškim večerom s pravimi Mariačiji in pinjado. Pijača večera je bila seveda tekila. Imeli smo še NFPD (National food and drink party - ime pove dovolj) ter nekaj neuradnih zabav. Vse te zabave so bile v domu, v atriju. Nekajkrat so nas peljali ven v različne bare ter klube (od tistih z živo glasbo in plesanjem salse do komercialnih). Mladi ljudje največ poslušajo "raggaeton", zato boste to glasbo našli na vsakem koraku in tudi v vseh klubih.

Opcijsko in za doplačilo je soteskanje po hribovju Matacanes, ki ga zelo priporočam. Traja cel dan, je polno adrenalina (od spustov z vrvjo in plavanjem skozi jame do nešteto skokov v reko - najvišnji je 12 m).

Lep je tudi osrednji trg mesta Macroplaza, skupaj s prehodom in umetno reko, ki pelje do parka Fundidora. Obvezen je tudi ogled zgodovinskega muzeja (ob nedeljah je vstop prost). Prav tako je zanimiv ogled Muzeja novejšje umetnosti.

Prevoz

Do Mehike sem prišel z letalom Benetke-New York-Cancun z družbo United. Nato sem potoval po Yucatanu z minibusi in večjimi avtobusi ter imel en notranji let do Monterreya. Notranje letalske karte so ugodne, če jih rezerviraš vsaj en teden vnaprej. Priporočam Volaris, Interjet.

Po mestu vozijo taksiji, ki niso predragi še posebej takrat, ko vas gre več skupaj. Drugače lahko poskusite uporabiti aplikacijo za prevoz Uber.

Še to: če nameratave po izmenjavi potovati z abtobusom, koristite študentski popust pri nakupu kart. Za to morate obvezno pokazati identifikacijsko kartico ki ste jo dobili na izmenjavi (včasih je potrebno nekaj pregovarjanja s prodajalcem).

Splošna ocena izmenjave

Izmenjava je bila popolna in če bi se lahko še enkrat odločil bi ponovno izbral Mehiko in Monterrey. Pa ne samo zaradi odlične družbe s preostalimi študenti z izmenjave, temveč tudi zaradi možnosti praktičnega dela v bolnici, odlično urejene namestitve in prehrane ter možnosti za obilo krajših dnevnih ali vikend izletov. Kot sem že zgoraj v poročilu dejal, je poznavanje španskega jezika zelo zaželeno, saj so ljudje bolj prijazni s teboj in te smatrajo kot svojega. Vendar pa tudi brez kakršnega znanja vidiš in odneseš zelo veliko. Morda bi na koncu pograjal samo njihove receptorje, ki za moje pojme niso imeli najbolj organiziran socialni program (NFDP šele tretji teden izmenjave, odpovedali so dva dogodka, na sredini izmenjave so vidno izkazali da se jim več ne da).

Približna razdelitev stroškov

Letalska karta - odvisno od začetne destinacije. Moja je bila dražja zaradi enosmernih letov. Leti znotraj Mehike stanejo 50-100 USD, se jih pa splača kupiti vsaj en teden prej (Volaris, Vivaerobus, Interjet).

Ker imaš ponujene 3 obroke v bolnici, je odvisno od posameznika, koliko bo zapravil za prehrano zunaj. Cene v restavracijah so primerljive našim (vendar računajte brez bonov!).

SIM kartica s prednaloženim kreditom: 25 USD

Družabni program: Matacanes 1000 MXN, mehiški večer 250 MXN, poolparty 250 MXN

1 EUR = 17-18 MXN

Priloga: slike

Slovenska delegacija pred Univerzitetno bolnišnico, Monterrey

Med izmenjavo je tudi dovolj časa za odkrivanje lepote; soteskanje, Maticannes

Mehiški večer s presenečenji v atriju domovanja.

Organiziran je bil tudi Poolparty. :)